

■ актуально

■ вибір

Міжнародна допомога Службі: пріоритети змінилися

Про необхідність надання Україні сучасної зброї та оснащення не пишуть лише ледачі. Однак закордонне обладнання на передовій є. Причому легально надане тими ж США та ЄС.

Про те, що отримує прикордонна служба, та корективи, котрі вносить гібридна війна, розповідає начальник управління міжнародного співробітництва та європейської інтеграції департаменту охорони державного кордону Адміністрації Держприкордонслужби полковник Олександр Панченко.

4-5
стор.

Щемить серце спогадами

Своєю життєрадісною усмішкою в очах старший прапорщик запасу Сергій Гончаренко справляє враження упевненого в собі чоловіка, з вірою у завтрашній день.

7
стор.

Прикордонник України

№ 25 (5471)
3 ЛИПНЯ 2015 РОКУ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Президентський кубок – наш!

6
стор.

■ кордон за тиждень

Державний кордон України перетнуло **1,533 млн.** осіб та **370 тис.** транспортних засобів

Затримана за незаконне перетинання кордону **352** особи, зокрема, **26** незаконних мігрантів

Вилучено **9** одиниць зброї, **26** боєприпасів та **204** г наркотичних речовин

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на **3,23 млн.** грн.

■ офіційно

«Справжні друзі пізнаються в біді»

Президент України провів зустріч з Міністром оборони Канади Джейсоном Кенні, під час якої посадовці обговорили питання зміцнення безпеки нашої держави та перспективи подальшої співпраці між двома країнами.

Насамперед Глава Держави подякував Канаді за всебічну підтримку з питань посилення обороноздатності України. Як відомо, з початку російської військової агресії ця країна однією з перших надала допомогу нашим військовим. Українські бійці отримали зимову уніформу, аптечки, захисні шоломи та жилети, намети, спальні мішки тощо. «Справжні друзі пізнаються в біді. І Канада це постійно демонструє», – наголосив Президент.

Сторони також обговорили питання розширення військово-технічного співробітництва, зокрема перспективи участі у міжнародних багатонаціональних навчаннях, які заплановані військовими відомствами обох країн. Петро Порошенко високо оцінив можливість залучення канадських інструкторів для підготовки наших вояків, а також обміну досвідом щодо сучасних проявів «гібридної війни».

Було приділено увагу спрощенню візового режиму між Україною та Канадою з огляду на близькість історичних, культурних та національних зв'язків народів обох країн.

Джейсон Кенні, який є також Міністром з питань багатокультурності Канади наголосив на тому, що захист суверенітету та територіальної цілісності України є не лише необхідністю для світової безпеки, а й потребою мільйонів канадців, які відчувають глибокі зв'язки з історичною батьківщиною.

Наразі досягнуто домовленості, що протягом півтора року – від вересня 2015-го до березня 2017-го – близько 200 канадських військових будуть навчати українських колег та запозичувати їхній досвід. 150 з них перебуватимуть на Яворівському полігоні, де відбудуться тактичні та вогневі навчання, близько 30-ти – проводитимуть тренінги з поводження із вибуховими пристроями в Кам'янець-Подільському на Хмельниччині. Решта працюватиме у Києві та інших містах, де проходитимуть заняття з медичної допомоги, безпеки польотів, логістики, а також тренінги для військової служби правопорядку. Канадські військовослужбовці планують отримати дозвіл на ввезення певної кількості свого озброєння. Вартість проекту – 16 мільйонів доларів.

Ольга МЕЛЬНИК

■ нагороди

Близькі і майже рідні

У такий складний для країни час багато людей щиро і самовіддано продовжують робити все можливе, а іноді навіть неможливе задля підтримки захисників України. На знак вдячності за допомогу «зеленим кашкетам», котрі нині перебувають у зоні АТО, Голова Держприкордонслужби вручив нагороди визначним волонтерам та громадським діячам.

Валентина ЛАЗАРЧУК,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

Відкриваючи захід, генерал-полковник Віктор Назаренко, зауважив, що присутні в залі люди – хто творчістю, хто працею – роблять чимало як для підтримки прикордонників на передовій, так і для іміджу відомства загалом.

Отож для отримання нагород до Адміністрації Служби завітали художниця Беата Куркуль, громадський діяч Олексій Мочанов, представники громадської організації «Академія культурної спадщини Українського козацтва» Андрій Вовченко та Микола Потапчук.

Нещодавно соцмережі «вибухнули» проникливими картинками, на яких зображені емоційні моменти з життя нинішніх прикордонників. Той мужній образ захисника, який старанно вивела

на своїх полотнах Беата Куркуль, відповідає дійсності. І це не просто гучні слова. Адже картини художниця писала із реальних героїв. Знала вона й історію кожного прикордонника, якого відобразила у власних творіннях. Популярність полотен Беати вже сягнула за межі України. Сьогодні ж керівництво Служби пропонує організувати персональну виставку картин майстрині на базі аеропорту «Бориспіль».

Представник «Академії культурної спадщини Українського козацтва» Андрій Вовченко разом з бійцями відділу «Седово» Донецького загону в липні минулого року відбивав атаки незаконних збройних формувань та особисто вивів з-під обстрілу два автомобілі підрозділу. Тоді ж Андрій отримав осколкове поранення, але не залишив поле бою. Микола Потапчук у той самий час керував автомобілем швидкої допомоги та вивозив поранених військовослужбовців з відділу «Седово»

Андрій Вовченко разом з бійцями відділу «Седово» Донецького загону в липні минулого року відбивав атаки та особисто вивів з-під обстрілу два автомобілі підрозділу.

Олексій Мочанов для прикордонників уже давно став близьким і навіть майже рідним. Свого часу він проходив строкову службу у Львівському загоні на заставі «Стужиця», тож не буде перебільшенням сказати, що любов до «зелених кашкетів» він проніс крізь роки.

Напевно, важко знайти такий підрозділ у зоні АТО, де б не побував Олексій зі своєю гітарою та задушевними піснями. Приїздив він і в Донецький аеропорт, і в Дебальцево, коли там ще точилися бої, і в Юганівку – тобто, в усі «гарячі точки» українського Сходу. З минулого року волонтер «наїздив» до Донецької та Луганської областей більше 100 тисяч кілометрів і лише прикордонникам надав допомоги на декілька сотень тисяч гривень.

та пункту пропуску «Новоазовськ». Під час одного із обстрілів хлопець отримав контузію.

Отож «за активну громадянську позицію, високий патріотизм та значний внесок у підтримання іміджу Держприкордонслужби України» спільною нагородою прикордонного відомства і Громадської організації «Всеукраїнський союз захисників Кордону Батьківської Землі» та премією нагороджено Беату Куркуль. Олексія Мочанова удостоєно почесної відзнаки «Захисника кордонів Батьківської землі». Заохочувальні нагороди отримали представники громадської організації «Академія культурної спадщини Українського козацтва» Андрій Вовченко та Микола Потапчук.

■ вектор

Працюватимемо за планом

Держприкордонслужба та Міжнародна організація з міграції підписали План подальшого співробітництва.

Сергій ЯКИМЕЦЬ

Документ ухвалено під час зустрічі першого заступника Голови Держприкордонслужби Василя Серватюка з керівником Представництва МОМ в Україні Манфредом Профазі, що відбулася днями в Адміністрації відомства. На заході обговорювалися актуальні питання взаємодії двох структур та перспективи їхнього співробітництва. Особливу увагу було приділено реалізації спільних проектів міжнародної технічної допомоги, зокрема, щодо зміцнення системи управління персоналом та

професійної підготовки, введення електронного документообігу, вдосконалення діяльності мобільних підрозділів, впровадження антикорупційних стандартів, зміцнення потенціалу центрів управління службою та прикордонної безпеки в південному і південно-східному регіонах.

За підсумками зустрічі підписано План основних заходів співробітництва між Державною прикордонною службою України та Міжнародною організацією з міграції на 2015 – 2016 роки.

Підбиваючи підсумки, Василь Серватюк зазначив, що співпраця з МОМ дуже важлива для прикордонного відомства, окремо подякувавши за активну роботу команді представництва цієї структури в Україні, очолюваної Манфредом Профазі.

■ навчальні збори

Майстер-клас від спецназу

Сьогодні до лав прикордонників вступають представники різних верств населення. Багато хто з них тримав у руках стрілецьку зброю багато років тому, ще під час строкової служби. Тож керівники Харківського загону вважають своїм завданням «номер один» навчання мобілізованих поводженню з озброєнням. Адже від цього залежить життя військовослужбовця та успішне виконання поставлених завдань.

Юрій ТРУБАЧОВ

Протягом минулого місяця на базі відділу прикордонної служби «Веселе» проходили збори мобілізованих у нинішньому році бійців. Із новоприбулими воїнами провели комплекс теоретичних занять та практичних тренувань з тактики прикордонної служби, вогневої підготовки, надання першої медичної допомоги. Також поповнення ознайомили з прикордонними традиціями, ритуалами та історією створення відомства.

Інструктори з прикладної стрільби – бійці підрозділів спецпризначення в першу чергу нагадали присутнім про заходи безпеки, адже від цього залежить життя та здоров'я не лише прикордонника, а й ото-

чуючих. Спецпризначенці на практиці продемонстрували, як вести стрільбу з усіх видів зброї, що перебуває на озброєнні відомства. Інструктори навіть розкрили деякі хитрощі роботи снайпера. Наприклад, як носити та використовувати зброю, щоб водночас зручно її розмістити та мати вільні руки й у разі потреби швидко підготуватися до бою та відбити напад супротивника. Як правильно цілитися з обох очей або швидко змінити магазин.

– У напруженому поєдинку не чекайте, поки обійма повністю спустошиться. Якщо під час бою виникла пауза, замініть його, залишивши попередній у резерві. Якщо починаєте споряджати магазин, аби не витратити час на досилання патрона, першими вставте три трасуючих. Коли під час стрільби помітите, що пройшла трасуюча куля, ви вже будете знати напевно, що

залишилось усього два патрони. Порожні магазини у бою, як правило, кидають на землю, аби не переплутати із повними, – розповідає один із інструкторів суддя Міжнародної конфедерації з практичної стрільби.

Спецназівці із натхненням відповідали на запитання мобілізованих, терпляче виправляли помилки.

І хоча часу на практику було виділено небагато, мобілізовані отримали необхідний об'єм знань та практичних навиків, які знадобляться їм під час служби.

■ благодійність

Підтримай дитину – захисти країну

Прикордонники Донецького загону разом з представниками благодійного фонду «Крим» передали допомогу центру дитячої реабілітації «Пілігрим» у Маріуполі.

Олександр ТОМЧИШЕН

Дітлахи отримали від гостей одяг, іграшки, продукти харчування та інші необхідні речі. Донецький прикордонний загін уже тривалий час тісно співпрацює з благодійним фондом, який неодноразово надавав допомогу як військовим, так і дитячим установам.

– Заклади, що опікуються даною категорією дітей, потребують неабиякої зовнішньої підтримки. Ми, в свою чергу, намагаємося максимально забезпечити їх хоча б найнеобхіднішим. «Пілігрим» уже став для нас практично рідним домом, приїжджаємо сюди не вперше, – каже представник фонду Оксана.

– Надзвичайно зворушливо, що військові та активісти волонтерських організацій не забувають про нас. Ми безмежно вдячні за турботу та віримо в нашу перемогу, – прокоментували подію в реабілітаційному центрі.

Окрім того, в рамках патріотичного виховання місцевого населення донецькі прикордонники організують різноманітні заходи, які покликані формувати почуття патріотизму, національної свідомості й гідності, дбайливого ставлення до культурної спадщини держави. Результатом такої роботи, безумовно, повинно стати зростання та зміцнення нашої Батьківщини. Варто зазначити, що двоє вихованців центру «Пілігрим» вже стали на захист України.

■ зустріч

Незраджена пам'ять

Перед черговою ротацією керівництво Західного регіонального управління організувало у ВПС «Рава-Руська» Львівського загону зустріч воїнів, які від'їжджають в зону проведення АТО, з родиною Кузьми Скрыбіна (Андрія Кузьменка).

Ярослава МЕЛЬНИК

Виступаючи перед учасниками зібрання, майор Олександр Карапозюк, полковник запасу Валерій Фадєєв, які були друзями Андрія, з особливим теплом розповідали про нього як про щирого і світлого людину, згадували моменти зйомок за участю співака циклу передач про західний кордон.

– Неможливо говорити про наші успіхи з охорони кордону без підтримки місцевого населення. Не лише матеріальної, а й духовної. Серед таких людей назавжди залишиться у пам'яті співак, артист, друг, побратим і справжній громадянин Андрій Кузьменко, споминам про якого і присвячена наша сьогоднішня зустріч, – зазначив у своєму виступі начальник Західного регіонального управління генерал-майор Володимир Плешко.

Уважно слухала виступаючих найдорожча у житті Андрія Кузьменка людина – його мама Ольга Михайлівна. Її обличчя світилося то тихою радістю, то смутком, коли присутні розповідали про сина. Ольга Михайлівна знала про давню і щире дружбу Андрія з прикордонниками і цим дуже пишалася. Вона подарувала «зеленим кашкетам» свою книгу «Моя дорога птаха», а Володимир Плешко вручив батькам Андрія статуетку прикордонника з чотириладним другом на сторожі державного рубежу.

На згадку про дружбу зі співаком військовослужбовці Львівського прикордонного загону створили музей. Батьки Андрія, побувавши у ньому, були дуже вражені такою увагою до пам'яті про сина. Завершився захід щирою подякою усіх присутніх за проведену зустріч.

■ гарячі будні

«Обліко моралє»

Харківські прикордонники спільно зі співробітниками МВС Дніпропетровської області ліквідували канал незаконної торгівлі людьми. Під час оформлення у пункті пропуску «Гоптівка» рейсового автобуса «Маріуполь–Москва» «зелені кашкети» звернули увагу на чотириох жінок. Як з'ясувалося згодом, українок намагалися завербувати та переправити на територію Росії наша співвітчизниця. Після роз'яснювальної роботи всі жінки добровільно відмовилися від поїздки до сусідньої держави. Більше того, вони погодилися дати свідчення стосовно організаторки поїздки, яка, ймовірно, причетна до створення каналу торгівлі людьми. У результаті 34-річну вербувальницю, жительку Дніпропетровська, затримано.

Оксана ІВАНЕЦЬ

Кокаїновий шлунок

Отримавши інформацію про можливу контрабанду важких наркотиків через головні повітряні ворота України, бориспільські прикордонники разом із працівниками СБУ з нетерпінням очікували на рейс із Москви. На борту літака прибув вказаний в «оперативці» молдованин, тож його правоохоронці оглянули додатково. У шлунку пасажира містилися 32 капсули з наркотичною речовиною. У такий спосіб наркокур'єр намагався провезти 500 грамів кокаїну.

Щодо затриманого порушено кримінальну справу, а його самого тримають під вартою. Наразі встановлюють інших осіб, причетних до контрабанди наркотиків.

Сергій СЕРОВ

Законспірований «нафтопровід»

За ініціативою прикордонників Сумського загону під час перевірки українсько-російської ділянки держкордону спільним патрулем від прикордонного відомства України та Прикордонного управління ФСБ Росії було виявлено підпільний трубопровід, прокладений між Сумською та Брянською областями. Шланг протягнули на глибині 25 сантиметрів від околиці російського села Зернове до річки Бобрик, далі по дну водойми, потім – до дамби поблизу українського населеного пункту Середина-Буда. Як встановила перевірка, своїм витвором зловмисники скористалися не встигли – слідів нафтопродуктів не виявили. Загальна довжина незаконного трубопроводу становить 1150 метрів. 150 метрів комунікації знищили сумські прикордонники, решту ліквідували росіяни.

Роман ТКАЧ

■ п'єдестал

На базі олімпійської підготовки «Конча-Заспа» поблизу української столиці під гаслом «Заради миру!» відбувся турнір з рукопашного бою серед силовиків, присвячений Дню Конституції України. Перше командне місце та головну нагороду – кубок Президента України Петра Порошенка – виборола команда Державної прикордонної служби України.

Президентський кубок – наш!

Міністр молоді та спорту України
Ігор ЖДАНОВ:

– У нелегкий час випробувань держава як ніколи потребує професіоналів, сильних, мужніх патріотів – справжніх захисників України.

Ваш турнір заохочує молодь до системних занять рукопашним боєм в численних секціях, де під керівництвом досвідчених тренерів тисячі юнаків і дівчат набувають впевненості, хоробрості та дисциплінованості. Більшість тих, хто змагався на килимі, нещодавно повернулися зі сходу України, де захищали незалежність і територіальну цілісність нашої країни. Це не просто спортсмени, вони гідні захисники нашої держави, а турнір на кубок Президента не звичайне чергове спортивне змагання, а спільний внесок у підвищення обороноздатності країни.

Головний тренер організаційного відділу Спортивного комітету ДПСУ
Олександр ТАТАРІН:

– Змагання організувалися за місяць. Збірна команда відомства готувалася до них на нашій базі у Чернівцях, причому в різних умовах.

Виходили в гори, щоб тренувати витривалість, бігали зранку, проводили велику кількість спарингів. Все робили для того, щоб перемогти. Також зарядила хлопців особиста підтримка Голови служби і їхнє постійне бажання розвиватися – їздити на чемпіонати Європи та Світу.

Наталія УСТ'ЯНЦЕВА

У змаганнях взяли участь дев'ять спортивних колективів з Держприкордонслужби, підрозділу «Булат» Управління державної охорони, Головного управління розвідки Міноборони, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, Збройних Сил, Державної пенітенціарної служби й Національної гвардії.

Турнір розпочався промовою начальника УДО України Валерія Гелетея, а після урочистостей на глядачів чекали показові виступи спортсменів Національної федерації рукопашного бою міста Кіровоград. Серед почесних гостей були Міністр молоді та спорту Ігор Жданов, Голова Держприкордонслужби Віктор Назаренко, президент Національного олімпійського комітету Сергій Бубка, головний тренер ФК «Динамо» Сергій Ребров. Підтримати свої колеги також приїхали бійці, які брали участь в антитерористичній операції на сході України.

Перед початком турніру генерал-полковник Віктор Назаренко потиснув руку кожному спортсменові, побажав успіхів і обов'язково – перемоги. Така підтримка додала впевненості нашим бійцям, які в результаті вибороли переконливе перше місце.

До речі, особливо цінними нагородами для переможців стали медалі, виготовлені з відстріляних гільз та боеприпасів із зони АТО. На них зображений захисник, який тримає дитину на руках – як символ сміливості, мужності та прагнення миру.

■ вибір

Щемить серце спогадами

Своєю життєрадісною усмішкою в очах старший прапорщик запасу Сергій Гончаренко справляє враження впевненого в собі чоловіка, з вірою у день завтрашній.

Максим БОЯР

Про свою службу у зоні АТО розповідає скупо й неохоче. Колись йому, випускнику Котовського медучилища, довелося служити на посаді фельдшера прикордонної комендатури у військах «зелених кашкетів». Спогади про це у нього, нині батька п'ятьох дітей — трьох доньок і двох синів, залишилися шемками та світлими.

Йшов 2014-й рік. Сепаратистський рух на донбаській землі став набирати все більших обертів, переростаючи у бойові зіткнення не лише з військовослужбовцями української держави, а й із захисниками її рубежів. Одного дня Сергій Миколайович, сам, без виклику, пішов до військкомату.

— Прошу мене як мобілізованого призвати на службу, — звернувся він до военкома.

На своє прохання почув категоричну відповідь: «Багатодітні батьки мобілізації не підлягають. Тож спокійно працюйте та виховуйте своїх нащадків».

Проте після тривалої бесіди, колишньому військовому медику пішли назустріч і на його прохання відправили у розпорядження Котовського прикордонного загону. Тут новобранця призначили на посаду фельдшера ВПС «Великокомарівка».

— Увечері 9 червня мені зателефонував підполковник медичної служби Михайло Кришталевич та повідомив, що в Одесі терміново формується мотоманеврена група для участі в АТО, — згадує Сергій Гончаренко. Однак новоспеченому підрозділу не вистачало фельдшера. Зайняти цю посаду запропонували мені.

Гончаренко відразу ж погодився. Уже наступного ранку він доповів про своє прибуття командирів мотоманевреної групи, що мала відбути до Бердянська.

Два місяці прикордонники несли службу в районі селища Бірюкове на Луганщині. Свої

обов'язки в пункті пропуску їм довелося виконувати під постійними обстрілами ворожих «Градів» і мінометів. З'явилися перші поранені, так що роботи фельдшера вистачало. Чи було страшно під час обстрілів?

— Звичайно, — каже він. — Але ми трималися, хоча із стрілецькою зброєю протистояти «Градам» не могли. Залишалося лише одне — бігти не гаючи ні секунди в укриття.

На своє прохання почув категоричну відповідь: «Багатодітні батьки мобілізації не підлягають».

30 червня він уже сам потребував медичної допомоги — під час моніторингу обстановки БТР, у якому був Сергій Гончаренко, підірвався на фугасі, закладеному на дорозі бойовиками. Поранення виявилось незначним, а оскільки у підрозділі замінили фельдшера

було ніким, Сергій просто відмовився від госпіталізації.

7 серпня під час виходу з оточення Гончаренко вдруге отримав поранення — це була вже «згадка» про ПТУР — ворожу протитанкову керовану ракету, під обстріл якими потрапила мотоманеврена група котовських «зелених беретів». У березні 2015-го Сергія Миколайовича демобілізували. А згодом він знову почав проситися на

службу. Цього разу йому навідріз відмовили: «Ви як громадянин свій обов'язок виконали, займайтеся тепер мирними справами».

Що він і робить, подумки згадуючи своїх старших наставників та побратимів. ■

■ ветерани

Зорепадом летіли роки...

Дідусю, розкажи мені ще про війну, — просив малий, забираючись старому на коліна. Тепло пригорнувши до себе онука, той, глибоко зітхнувши, починав свою оповідь про ті страшні часи.

Ярослава МЕЛЬНИК

Хлопчик, як і минулого разу, із захопленням слухав його, уявляючи палаючі танки, а над ними в небі літаки-бомбардувальники з хрестами на крилах. «Яке то щастя, що ти цього не бачив, дорогий мій онучку», — обіймаючи ніжним поглядом дитину, подумки розмовляла з ним бабуся. Зручно вмонтившись у блаженному кріслі, вона стиха милувалася дорогами її серцю людьми — своїм чоловіком та їм онуком. І ніби зачарована ними, прикривши повіками вже притуманені роками очі, згадала своє життя. Пам'ять, як найву, стала гортати його незабутні сторінки.

...Рік 1939-й. Вона, Оля Мельниченко — вродлива двадцятирічна дівчина, закінчила медичне училище, отримавши диплом фельдшера. Мріялося тоді: коли повернеться до рідної домівки батько, їй більшого щастя і не потрібно. Проте у долю українки, як і її співвітчизників, неочікувано увірвалася війна.

Йшов гарячий серпень першого року кривавої боротьби з ненависним ворогом. У їхньому селищі Слобода, що під Києвом, одного дня зупинилася військова частина. За кольором кашкетів місцеве населення відразу визначило — прикордонники. Їхній штаб розмістився у будинку, де Оля проживала разом із матір'ю.

Статному, по-військовому підтягнутому двадцятишестирічному капітану Пилипу Єранькову з першої зустрічі запала в очі гарна сором'язлива дівчина. Ольга, щоразу відповідаючи на привітання офіцера, несподівано для самої себе ніби серцем прикипала до палких очей прикордонника. Потім, з роками, вони будуть зізнаватися одне одному, що то було кохання з першого погляду.

А тоді, довго не вагаючись, Пилип Єраньков за тиждень після їхнього знайомства запропонував дівчині одружитися та попросив благословення у її матері. Радістю сяяло обличчя закоханого і смутком повнилася дівоча душа. Без Пилипа Ольга уже не могла уявити свого життя, та щастю перешкоджало те, що її батько репресований ще у довоєнні роки. Розуміла: їхній шлюб може сильно нашкодити службовій кар'єрі закоханого. Щоб не принести йому лиха, донька «ворога народу» була готова навіть відмовитися від шлюбу. Про усе і зізналася нареченому.

Пилип пішов наперекір обставинам. Довірившись як рідному батькові, офіцер звернувся до командира частини. Той, оцінивши

пішла палаючими дорогами війни.

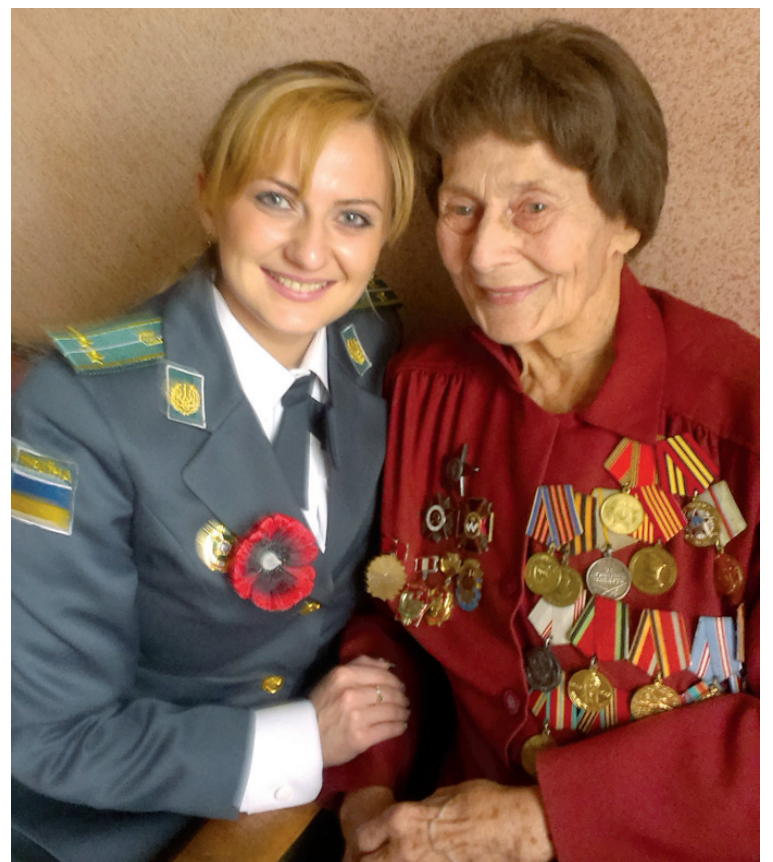
Воювали вони зі своєю частиною на Південно-Західному, Брянському, Воронежському та Першому Українському фронтах. Під шаленим натиском ворога довелося їм з боями відступати, залишивши і столицю України — місто Київ. Закріпитися вдалося аж біля Воронежа. У переломний період війни — 1944 року війська, у складі яких воював і їх 90-й Володимир-Волинський прикордонний загін, перейшли у рішучий наступ. Військовим медикам — подружжю Єранькових — роботи, як завжди, вистачало: рятували людське життя у прифронтовому госпіталі, доводилося виносити з поля бою поранених. Одного разу Ольга витягла із палаючого літака пораненого льотчика, а потім декілька кілометрів «транспортувала» його на собі.

Усього довелося пережити. Недоспані ночі, коли, рятуючи інших, самі падали від перевтоми, і голодували, і кулі свистіли над головою, і не раз перебували на волосину від смерті. Єдине було незмінним — їхнє кохання, яке допомагало долати усі жахіття довгих років війни.

Одного разу Ольга витягла із палаючого літака пораненого льотчика, а потім декілька кілометрів «транспортувала» його на собі.

ситуацію по-своєму, звернувся по команді з особистим проханням. За два дні «зверху» надійшов дозвіл. Одружились, донька репресованого і капітан-прикордонник у райцентрі — селищі Кагановичі. З того часу життєва доля подружжя

Після її закінчення Єранькови декілька років служили у місті Рава-Руська. Згодом сім'я переїхала до Львова, де чоловік з дружиною продовжили свою лікарську справу у Львівському прикордонному госпіталі. Пилип Андрійович

був начальником стоматологічного відділення, Ольга Павлівна працювала фізіотерапевтом.

Доля подарувала їм двох доньок — Галинку й Наталочку. І вже на схилі літ життя подружжя заповнила нова радість — онучок. Він став найкращим другом дідуся Пилипу і найширшим слухачем споминів ветерана про його та бабусину участь у страшній війні з окупантами.

2002-го року назавжди пішов за обрй Вічності її Пилип. Але їхнє кохання і досі живе — у спогадах, у прекрасних доньках, онуках та маленькому правнучкові Святозарові. Ольга Павлівна з

сяючою ніжністю на обличчі бере його на руки, а він, усміхаючись, дивиться на неї своїми ясними оченятами, так само життєрадісно, як колись бачив світ її єдиний чоловік усього життя — коханий Пилип.

Нагороджена трьома орденами та більше ніж тридцятьма медалями полковник медичної служби у відставці Ольга Єранькова не любить хизуватися своїми заслуженими державними відзнаками. Сором'язливо усміхнувшись, жінка щиро зізнається, що найдорожчою для неї нагородою стало подароване їй долею кохання довжиною у життя. ■

■ зірки на погони

від 25 червня 2015 року №552-ос
по Адміністрації Державної прикордонної служби
України

полковник
підполковнику ЯВОРСЬКОМУ Олександр
Миколайовичу
підполковник
майору ШАРАПУ Сергію Олександровичу
майор
капітану БОЧКУ Олексію Олександровичу
капітану ЩЕНЯВСЬКОМУ Михайлу Юрійовичу
по Азово-Чорноморському регіональному
управлінню Державної прикордонної служби
України
полковник
підполковнику БЕХУ Михайлу Михайловичу
підполковник
майору ВОЛЬСЬКОМУ Сергію Михайловичу
по Північному регіональному управлінню Державної
прикордонної служби України
підполковник
майору АРТАМОНОВІЙ Юлії Олександрівні
по Східному регіональному управлінню Державної
прикордонної служби України
підполковник
майору ДЯКОНЦЮ Дмитру Петровичу
по Центральному клінічному госпітальному
Державної прикордонної служби України
підполковник медичної служби
майору медичної служби ДЕНИСЕНКУ Юрію
Михайловичу
по Окремому відділу внутрішньої безпеки
по Східному регіональному управлінню
Державної прикордонної служби України
підполковник
майору СТОЖКУ Дмитру Івановичу

по Інформаційному агентству ДПСУ
капітан
старшому лейтенанту ЛАЗАРЧУК Валентині Ігорівні

від 26 червня 2015 року №558-ос
по Адміністрації Державної прикордонної служби
України
підполковник
майору БІГУНУ Олександр Миколайовичу
майору ГАЙДАМАЦІ Олесь Васильовичу
майору КОВАЛЬЧУКУ Ігорю Миколайовичу
майору ЛАВРИКУ Івану Андрійовичу
майору ШАПРАНУ Віталію Анатолійовичу
капітан 2 рангу
капітану 3 рангу КРАСНОПЬОРОВУ Євгену
Сергійовичу
по Північному регіональному управлінню ДПСУ
полковник
підполковнику КУШНАРЕНКУ Олесь Сергійовичу
підполковник
майору ВАКУЛІ Андрію Івановичу
по Західному регіональному управлінню Державної
прикордонної служби України
підполковник
майору НАЙМУКУ Дмитру Олександровичу
по Південному регіональному управлінню Державної
прикордонної служби України
полковник
підполковнику ОСТАПЕНКУ Віктору Андрійовичу
капітан 1 рангу
капітану 2 рангу ТРЕТ'ЯКОВУ Владиславу
Миколайовичу
капітану 2 рангу ШИКШІ Олесь Миколайовичу
підполковник
майору СІТАРСЬКОМУ Олександр Юрійовичу
майору ФЕДЬКУ Сергію Олександровичу

по Азово-Чорноморському регіональному
управлінню Державної прикордонної служби України
полковник
підполковнику ГОЛУБАНУ Сергію Івановичу
підполковник
майору ШЕГДІ Олесь Володимировичу
по Східному регіональному управлінню Державної
прикордонної служби України
підполковник
майору БОЯРУ Володимир Василювичу
по Національній академії Державної прикордонної
служби України імені Богдана Хмельницького
підполковник
майору ШПОРТУ Миколі Миколайовичу
по Головному центру зв'язку, автоматизації та захисту
інформації Державної прикордонної служби України
підполковник
майору КОТЛЯРУ Роману Миколайовичу
майору МАКОВСЬКОМУ Олександр Миколайовичу

від 28 червня 2015 року №566-ос
по Окремій комендатурі охорони і забезпечення
Державної прикордонної служби України
майор
капітану ЛЕЖНЮКУ Денису Анатолійовичу

від 29 червня 2015 року №567-ос
по Західному регіональному управлінню Державної
прикордонної служби України
підполковник юстиції
майору юстиції СІДАКУ Павлу Петровичу
по Східному регіональному управлінню Державної
прикордонної служби України
підполковник
майору МАЖУЛІНІЙ Аллі Віталіївні
Управління кадрового забезпечення АДПСУ

■ народна підтримка

Дрон
у подарунок

Прикордонники Західного
регіонального управління отримали
допомогу від родини українських
емігрантів з Канади.

Роман СТАХІВ

Безпілотний літальний апарат, оснащений
кількома відеокамерами, може здійснювати
патрулювання на висоті понад 2000 метрів у
радіусі майже 15 кілометрів. Цей подарунок дій-
сно дуже потрібен нашим військовослужбов-
цям, котрі сьогодні виконують бойові завдання
в зоні проведення АТО. Наразі вже розпо-
чалася підготовка екіпажів прикордонників, які,
власне, й будуть експлуатувати дрон.

■ технології

Пальне з води

Кароліна КАРНАУХ

Найбільш поширеним
елементом у Всесвіті є водень,
що відкриває безмежні мож-
ливості його використання
як абсолютного екологічного
палива, після згоряння якого
залишаються лише тепло і
вода. Однак доступ до цих
необмежених запасів поки
закритий через відсутність
ефективних технологій. Зна-
чним кроком вперед в цьому
напряму стали дослідження

вчених-хіміків Стенфорд-
ського університету на чолі з
Хонгджі Даемо. Ними було
розроблено водяний спліттер
(прилад для розщеплення),
виготовлений з нікелю і заліза,
що працює від 1,5-вольтової
батареї. З його допомогою
можна розщеплювати воду
протягом більш ніж двох тиж-
нів при кімнатній темпера-
турі з ККД 82%. У створених
раніше спліттерах для роз-
щеплення води, як правило,
застосовувалися два електро-
літи та електроди з дорогих
металів – платини і нікелю.

Спліттер, розроблений в
Стенфорді, в порівнянні зі
своїми аналогами набагато
дешевший, ефективніший і
простіший у виготовленні.
Вчені впевнені, що їх дослі-
дження допоможе вирішити
проблему отримання водню в
промислових обсягах, а також
у пошуках нових каталізаторів
і для інших видів палива. ■

СЛУЖБА РОЗШУКУ ДІТЕЙ
Магнолії-ТВ

Родіон Денисенко
Харківська область.

Допоможіть знайти 16-річного Родіона Денисенка!
12 червня 2015 року хлопець пішов з дому (с. Благодатівка
Куп'янського району) та більше рідні його не бачили.

Прикмети дитини: 180 см на зріст, вага – 60 кг,
спортивної статури, світло-русяве волосся,
блакитні очі.

Одяг: чорні шорти та чорна в білу
смужку футболка.

116000
Дзвінки з усіх мобільних телефонів БЕЗКОШТОВНІ

www.detipoisk.com

■ від щирого
серця!

Керівництво та пер-
сонал Окремої комен-
датури охорони і забез-
печення вітають із
65-річним ювілеєм пра-
цівника ГЕЛІВЕРУ Анну
Степанівну.

*Летять роки,
як лебеді у вирій,
Життя іде,
його не зупинить,
Прійміть вітання
наші щирі,
Ще до ста років
зичимо прожити.
Хай будуть поруч
Віра і Надія,
Як два крила,
що впасти не дадуть,
І сам Господь
по милості наділить,
Ще довгих літ,
щасливу світлу путь!*

Офіцери відділу інже-
нерного забезпечення
управління технічного
забезпечення АДПСУ
вітають із народженням
доньки старшого офіцера
інженерно-технічного від-
ділу Південного регіональ-
ного управління підпол-
ковника ПИЛИПЧУКА
Дмитра Івановича.

Бажаємо новонаро-
дженій міцного здоров'я,
вдалої долі, мирного неба
та перемог на житте-
вій ниві. Нехай росте на
радість батькам!

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Чергова по номеру
Валентина ЛАЗАРЧУК

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 41991
Наклад: 5050 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися
у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства
Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат,
власних назв та інших відомостей несуть автори
публікацій, а рекламної інформації – рекламода-
вець. Редакція не листується з читачами. Редакція
може не поділяти точку зору автора. Рукописи не
повертаються і не рецензуються. Редакція залишає
за собою право редагувати матеріали. При вико-
ристанні наших публікацій посилання на газету
обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net